

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Apotheca Spiritvalivm Pharmacorvm Contra Lvem
Contagiosam Aliosqve Morbos**

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Cap. LIV. De B. Ioanna de la Croix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

C A P V T L I V .

De B. Ioanna de la Croix.

Septimam hoc loco pro mantissa adijcio Virginem
(nam numero Deus impare gaudet)

B. Ioannam de la Croix, religiosam tertij Ordinis D. Francisci in monasterio S. Mariæ de la Cruz prope Madritum, ut fusiū id recensetur cap. 10. vitæ eiusdem. Hæc rogata à Sororibus ut aliquas rosatijs granisque cælitus benedictio-nes impetraret, annuit votis earum, & Deum orauit, exorauitque; nam eius iussu Angelus Tutelaris rosaria Sororum omnia, aliaque complura in cælos detulit eademque à Deo ipso benedicta multisque gratijs aucta restituit, ita ut omnia singulaque rosariorum grana à Deo ipso virtutes gratiasque hæc sint consecuta.

1. Eisdem omnino cum Ceris benedictis, quas Agnos Dei dicimus, virtutes obtinent. quos Agnos Dei contra pestem plurimum valere suprà diximus.

2. Præalentissimum sunt aduersus cacodæmones re-medium.

3. Multum in illis præsidii est aduersus ignem, tempesta-tes, tonitrua, fulmina, febres itē, pestemq; & alios morbos.

4. Animi anxietatibus etiam medelam adferunt, aliasq; perturbationes à malo spiritu excitatas sedant.

Sciendum verò grana quæ primarium aliquod granum contigerunt eisdem omnino virtutes gratiasque obtine-re, vt Deus ipse indulxit: verùm non possunt contactu suo alijs granis eisdem virtutes communicare. Sunt hæ indulgentiæ à Christo Iesu concessæ, deinde à Rom.

Kk 2 Pontificibus

Pontificibus Gregor. XIII. & Paulo V. confirmatæ, ne quis
 eas figmenti loco habeat aut contemnat. Mirum quidem
 est, Indulgentias è cœlo dari; sed non adeò mirandum
 vt fidem rei veritati tollat. In vita S. Francisci simile
 quid legimus, de quo ita S. Antoninus: Anno Domini
 1223. mense Ianuario B. Franciscus obtinuit primè à Deo,
Anton.
Hist. part.
3. tit. 24. c.
7. parag. 4.
 intercedente B. Dei genitrice Maria; & demum à suo
 vicario Honorio III. indulgentiam plenariam peccato-
 rum annis singulis, accendentibus ad Ecclesiam S. Mariæ
 de Angelis, primâ die Augusti, & quod durarent per
 diem naturalem, incipiendo à secundis vespere illius
 diei, usque ad vesperas diei sequentis, includendo mo-
 stum. quo die illa Ecclesia fuit à septem Episcopis de-
 mandato Domini Papæ, solenniter consecrata, & dicta in-
 indulgentia publicata. Bart. Pisan. item Conform. fruct. I 4.
 viuæ vocis oraculo (vt dicitur) sine diplomate Pontificio,
 sed promulgante Deo istæ datæ, tantâ frequentiâ singulis
 annis etiamnum celebrantur, vt aliquando confluant tri-
 ginta hominum millia, eoque amplius, & sicuti magnus
 exercitus, circum locum quasi castra metentur. Confirma-
 uit easdem Alexander IV. alijque plurimi Pontifices. Or-
 dinarium quidem est vt per Ecclesiasticos ministros indul-
 gentiæ fidelibus dispensentur: sed interdum de speciali
 priuilegio per seipsum eas Deus dispensat. Sicuti ordina-
 riâ & communi lege nullus Sacros Ordines suscipit nisi à
 ministris Ecclesiæ, ad hoc à Deo potestatem habentibus:
 legimus nihilominus quosdam ab Angelis cœlitus esse Sa-
 li. II. ea. 20. cris Ordinibus initiatos, vt particulariter de S. Amphilo-
 chio scribit Nicephorus, quæ refert ab Angelis in Epis-
 pum Iconij fuisse ordinatum; quam ordinationem reliqui
 Episcopi ratam & firmam habuerunt. ita quædam Eccle-
 siæ ab ijsdem Angelis consecratæ noscuntur, vt nominatim
 Ecclesia S. Michaëlis in monte Gargano ab ipso S. Michaë-
 le Archang.

Sarrius
29, sept.

le Archangelo, circa quam aliquid innouare, Episcopo Sipontino prohibuit. Sicuti enim per ordinarios suos ministros potest quemlibet Sacramenti & Sacramentalium effectum conferre, ita pari modo per scipsum, aut per extraordinarios a se deputatos, nulli siquidem instrumento alligata est vis diuina, quæ se solâ potest quidquid cum alio potest.

C A P . L V .

De Sanctis qui peste obierunt.

Non solum, ut superius dixi, hic commemorabo sanctos Tutelares qui miraculosa ope pestem a suis clientibus propulsarunt, verum & eos qui vel eavivi afficti, vel morte per eam defuncti sunt. in eo enim in quo passi sunt ipsi & tertiati, potentes sunt & eis qui tentantur auxiliari. Primum vero locum in hac serie exigunt ardentes illi fraterna caritate presbyteri & diaconi Ecclesiarum Alexandrinarum, qui propriâ corporum salute contemptâ, de proximorum autem maximè solliciti, igne veri amoris succensi, in acerbissima illa cōtagione sub Valeriano Imperatore eadem infectis constantissimè ad mortem usque ministrarunt, & mortem luctuissimè pro fratribus suis operierunt, quos veluti martyres religiosa piorum fides, inquit Rom. Martyrologium, venerari consuevit. Et quidnam tamquam martyres? Sicuti enim hi pro Christo, ita illi proximis suas animas posuerunt. Sed iuuat audire oculatum rei gestæ testem Dionysium Alexand. Episcopum. Quam plurimi è Fratribus nostris, inquit, adeò immenso quodam caritatis & fraternali benevolentia ardore erant inflammati ut minimè suæ parcentes vitæ, sed ipsi sibi inter se firmè adhærentes, eos qui morbo opprimebantur

Heb. 30

Martyrol.
Rom. 28.
Feb.

Kk 3 nulla